

ДВОЙМИР АСЕНОВ

Да стигнеш до хълма

Воймир Асенов

Да стигнеш до хълма

ВОЙМИР АСЕНОВ

Да стигнеш до хълма

Смукове

Това е откъс от книгата.

**Цялата книга може да намерите в
Библио.бг**

www.biblio.bg

*Изданието е в чест на
70-годишнината на поета*

© Воймир Асенов, автор, 2009

© ИК „Персей“, 2009

ISBN 978-954-8308-22-9

Отвъд

В тази песен е всичко, което ти търсиш –
всеки стих е частица от този живот –
той ни радва, вълнува, дори ни разтърсва
ако смърт ни препречи припрянния ход...

В тази песен се люшка рождената люлка
и се чува как майка нашепва слова,
във които проблясват звезди и светулки,
а денят ни се буди от слънчев кълвач.

В тази песен са първите устремни стъпки,
в нея пърха душата ни с бодри крила...
Любовта тук е пролетна цъфнала пъпка,
отбранявана строго от златна пчела...

В тази песен – мечтата за нас да не свършва,
този кратък живот по далечния път
е сълзата, която човекът избърсва,
като стигне до хълма и после – отвъд...

Коситба

Как дойде през косеното боса?
Ти си росна и с устни студени.
Намажи си петите с восък,
че тревата е остро – зелена...

Ти пристъпваш по котешки, тихо.
Гъделичкат ли тия тревички?
Преди малко тук имаше вихър
от пчели и от тичинки...

Ох, измъчи ме тая коситба!
Дай ми малко вода да отдъхна.
Ти навярно от хълмите идваш
и видя мойта риза, че съхне...

Как разбра, че съм тук! Кой ти каза?
Бях отдавна на твоите години....
Значи ти и тревата нагази...
Детелина си ти, Детелина...

Нестинарка

И ти дори да си ме лъгала,
във ъгъла на мойта памет
аз винаги ще пазя въглена,
от който ще раздухам пламък.

Ще лумнат огнени езичета
в кръвта ми като думи ярки
и ти – потомка на езичница –
за мен ще бъдеш нестинарка.

За мен ти сега си жарава
под есенния жертвен облак,
а нейде в Мелник или Жеравна
е твоят жив реален образ.

Не знам – орисници ли кукаха
за теб и мен край огнен обръч,
но днеска тъмни, луди кукери
танцуват пак сред мойта обич.

Сърцето ми изтръпва с тъпана –
то лумва в жертвената есен,
но боса само ти си стъпила
в жаравата на мойта песен.

Десислава

Десет пъти питам:
– Де си, Десислава?...
Под върбите плитка
с клончета ти правя...
Ето ти прическа.
Аз не те рисувам.
Ти за мен си фреска
в българския Лувър.
Но с душа на варварин,
влюбен в самодива,
аз не хващам вяра –
аз те виждам жива...
„Господи, прости му! –
чувам глас. – Покай се!
Ти не си безимен,
ни боянски майстор.?
Нищо – не във църква
меря сили с някой...
Съмва се и мръква...
Кръстът става накит.

И със пояс сърмен
ти стоиш пред изгрев.
В твоя поглед сърнен
се избистря извор.
Аз в безумна треска
жадно те целувам...
Ах, но ти си фреска
в българския Лувър...
И отново питам:
– Де си, Десислава?
А край мен прелита
песента на славей...

Жар от кестени

Каж ми нещо с глас на птица
да станат думите ти песен.
Стани вълшебница, бъди ми жрица
пред огъня със жар на кестени.

В огнището аз хвърлям корени,
а в пламъците — блага билка.
И жетва подир дълга оран
очаквам в честната си битка.

Живея в шарени сезони
сред радост, сред любов и мъка.
Аз с думите творя икони
и с чувство им съзиждам църква.

А ти за мен си бяла притча
за пролет и за златна есен.
Говориш ми с гласа на птица
и думите ти стават песен.

Кръстоносец

Зелена, любя те – зелена...
Ф. Г. Лорка

Слънце – разтопено слънце –
ослепителен и огнен блясък...
Слънце и до микрочасти скълцан
пясък – стъклен и прорязващ пясък.
Пясък, само пясъкът пустинен
скърца... И лъжливите миражи
мамят, че под сянка от смокини
мен очаква ненапит оазис...

Фатиме, фатален феникс –
ти си фараонска птица.
Аз съм кръстоносец – пленник,
който беше храбър рицар...
Но подмамен, не от жажда,
а от жарката ти хубост –
сторих грях и сторих кражба –
в теб се влюбих до полуда.

Фатиме, махни обкова
от сърцето ми, което
като пясъчен часовник
сее пясъчинки сетни...

Днес горя в света пустинен
и сънувам всякакви фантазии,
сякаш приказка на бедуинка
преживявам с теб сред див оазис.
И аз правя, ето, сетен опит
да опазя кръстоносна доблест...
Фатиме, вземи наместо откуп
мойто рицарство и мойта обич!

**Библио.бг - платформа за електронни
книги и списания**

Чети каквото обичаш!

www.biblio.bg

